

שיחת השבוע

יש חדש

תגובה הולמת

אלפי שלוחי חב"ד בארץ ובעולם, שהיו עסוקים בבוקר יום ראשון בהכנות האחרונות לאירועי חנוכה, קיבלו בתדהמה ובכאב עמוק את הבשורה על הטבח באוסטרליה, שבו נרצחו אחד-עשר יהודים, ובהם השליח הרב אלי שלאנגר הי"ד. השלוחים החליטו להגיב בהגברת פעילות חנוכה, ובהבאת האור היהודי לעוד המוני יהודים, שיצטרפו להדלקת הנרות ולמצוות החג.

תמיכה עולמית

אישי ציבור מכל העולם גינו את הטבח המחריד באוסטרליה, וביקשו לחזק את פעילותם של שלוחי חב"ד, המביאים את אור החנוכה לציבור הרחב. ראשי מדינות התקשרו לראשי השלוחים במדינותיהם וביקשו להביע את תמיכתם בעם ישראל ובחג היהודי, ואת הזעזוע העמוק מהפגיעה ביהודים שכל מבוקשם היה לחגוג את החג היהודי.

חג הספרים

ביום חמישי בשבוע הבא מציניים חסידי חב"ד את חג הספרים ה' בטבת, שבו נערכים מבצעים מיוחדים על כל ספרי החסידות. בחנויות ההוצאות ניתנות הנחות גדולות, כדי לעודד קניית ספרים ולימוד בהם, כבקשת הרבי מליובאוויטש. רבים באים לקנות ספרים לעצמם ולילדיהם. המבצע יימשך גם בימים שלאחר מכן.

חוגגים חנוכה עם חב"ד ישראל לאירועי חנוכה כנסו:

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:04	16:18	16:07	16:22	16:25	16:13
17:19	17:20	17:18	17:21	17:24	17:17

שבת ישראל, קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המרצחים נטלו חיים גשמיים של שליח יקר, אבל לא יצליחו לפגוע ברוח השליחות ובנחישותם של השלוחים להוסיף אור וקדושה בעולם. את הכאב נרתום להתחזקות ולהתגברות, להעצמת העשייה החיובית, בבחינת "מעט אור דוחה הרבה חושך".

יש הסבורים כי במצבים כאלה ראוי להתכנס פנימה, לא להרגיז יותר מדי את האויבים, לא להתבלט, להסתיר סממנים יהודיים. אולי אם נצמצם את נוכחותנו, הקיום שלנו לא יפריע להם כל-כך, ואז יסכימו ברוב טובם לשאת את היותנו בסביבתם.

הניסיון הרב שנצבר במרוצת ההיסטוריה היהודית הוכיח חד-משמעית כי דרך זו פותחת מדרון לתהום. ברגע שאתה משדר חולשה, התקפלות, התבטלות, אתה רק מעורר יותר את תאבונם של האויבים. אם אתה מוותר על זהותך ועל ערכיך, אתה מאבד את כבודך בעיניהם.

לא תנצחו אותנו. עם ישראל יגבר על אויביו. השליח הרב אלי שלאנגר הי"ד

לא להרכין ראש

בניגוד לגישה הפחדנית, זקיפות קומה וגאון יהודי הם הדרך להתמודד מול הרוע. היו שחששו בעבר מהפעילות של שליחי חב"ד בהצבת חנוכיות במרכזי הערים ומהפגנת ביטויים אחרים של יהדות בראש חוצות. המציאות הוכיחה את ההפך. פעולות אלה הביאו כבוד והערכה ליהודים. אישים בכירים באו לטקסים, בירכו ועודדו. התקשורת סיקרה באהדה, התעניינה וביקשה ללמוד על החגים היהודיים ועל משמעותם. הציבור הרחב הגיב בהבעת הערכה.

יהודים צריכים להיות גאים ביהדותם. לא להרכין ראש ולא לנסות לשכך את זעמו של ה'פריץ'. בדיוק להפך. עמידה זקופה על אמונתנו ועל ערכינו – לצד נקיטת אמצעי הביטחון הנדרשים – היא שתביא גם את הערכת העולם שסביבנו, תהפוך את האנטישמיות לדחיה ובזויה, ותרים את קרן עם ישראל.

הטוב ינצח, האור יגבר

המרצחים נטלו חיים גשמיים של שליח יקר, אבל לא יצליחו לפגוע בנחישותם של השלוחים להוסיף אור וקדושה בעולם. את הכאב נרתום להתחזקות ולהתגברות

וב, כמו בטבח שמחת תורה, העולם כולו רואה את התממשות הפסוק (קוהלת ז"ד) "זֶה לְעֵמֶת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים". הקב"ה ברא עולם שבו מוצבים זה כנגד זה – אור מול חושך, טוב מול רע, חסד מול רשע, אהבה מול שנאה, קדושה מול טומאה. בצד אחד עומדים יהודים שכל מבוקשם להרבות אור, אהבה ונתינה, ולעשות את העולם טוב יותר, ובצד השני עומדים רוצחים שפלים, שכל מגמתם לגדוע חיים ולהרבות אפילה ורוע.

הטבח ביהודים שלווים באוסטרליה, שהתאספו לחגוג את חנוכה, הוא עוד

חוליה בשרשרת הארוכה והכואבת של פוגרומים ומעשי טבח ביהודים רק בשל היותם יהודים. זו אותה שנאת ישראל ששפכה את דמם של יהודים במסעי הצלב, בפרעות ת"ח-ת"ט, בפוגרומי 'סופות כנגב' באוקראינה, בחברון בשנת תרפ"ט, בשואה הנוראה, במתקפה הרצחנית בשמחת תורה, ובכל פיגועי הטרור שבוצעו בארץ ובעולם. קו אחד מחבר אותם – תאוות רצח שכל מגמתה להרוג יהודים.

כן ירבה וכן יפרוץ

הכאב גדול, המכה קשה, אבל כפי שהדריך אותנו הרבי מליובאוויטש באירועים מסוג זה, אנחנו נדרשים להגיב בדרך היהודית העתיקה – "וְכִאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ, כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ". כנגד החושך נגביר את האור, וכנגד הרוע נחזק עוד יותר את הטוב.

כוחות האופל לא יצליחו לגבור על האור. להפך, האור יגבר ויתעצם אלף פעמים ככה.

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

להתקדם, להאיר ולהשפיע

ידועה האמרה החסידית שבחנוכה "יש להקשיב למה שהנרות מספרים", היינו לחפש את המסר הרלוונטי בעבורנו. גם הניסוח של מצוות נר חנוכה (בשולחן ערוך אורח חיים, סימן תרעא, בש"ס וברמב"ם) נושא בתוכו רמזים חבויים: "נר חנוכה מניחו על פתח הסמון כו' מבחוץ", כדלהלן.

נר עשוי מחומר דליק, כמו שמן ופתילה, וכך הוא מאיר אור פיזי. יש לכך משמעות רוחנית, כפי שכתוב (משלי ו, כג) "כִּי נֵר – מִצָּוָה, וְתוֹרָה – אֹר". הגמרא (סוטה כא, א) ממשיכה זאת לאדם שהולך בדרך בלילה, וניצל מפגעים שונים בזכות אבוקה (נר מצווה) ועמוד השחר שעלה (תורה אור).

מן המעיין

השאלה הראשונה

"ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחותינו בתחילה אנחנו מובאים" (בראשית מג, ח). מכאן רמז לדברי חז"ל, כי השאלה הראשונה ששואלים את האדם ביום הדין היא, "נשאת ונתת באמונה". זהו "על דבר הכסף השב באמתחותינו בתחילה אנחנו מובאים" - היינו שבתחילה מובאים לדין על עסקי כסף ומשא ומתן אם היו באמונה, בצדק וביושר.

(הגר"א מוילנה)

סיבת הירידה

"ויאמרו בי אדוני, ירוד ירדנו בתחילה לשפך אוכל" (בראשית מג, כ). בשל הפרנסה אנו מוכרחים להשפיל עצמנו, להתבזות ולרדת מהמדריגות הגבוהות - "ירוד ירדנו... לשפך אוכל".

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

גילוי עתיד

"אלוקיכם ואלוקי אביכם נתן לכם מטמון באמתחותיכם, כספכם בא אלי, ויוצא אליהם את שמעון" (בראשית מג, כג). ה' יתברך יגלה לכם את מטמוניו התורה, את הסודות הגנוזים בה. "ויוצא אליהם את שמעון" - התגלות זו תבוא על-ידי רבי שמעון ברי-יוחאי, שעתיד לירד לעולם ולגלות את סודות התורה בזוהר הקדוש.

(מעיינה של תורה)

לעורר רחמים

"וימחר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו" (בראשית

סדר עבודה חדש

ההליכה בדרך היא משל למסע הנשמה, שירדה מפסגת הקדושה אל העולם הגשמי והנחות. חז"ל כבר קבעו כי "כל הדרכים בחזקת סכנה", וכדי להינצל מהסכנה האדם נעזר בתורה ובמצוות, שמאירות את דרכו ומגיינות עליו מפני השפעות זרות.

חנוכה - זה רמז להתחלה חדשה, שנעשית בחגיגות ובהדרת קודש, כמו בחנוכת המזבח וחנוכת בית המקדש בימים ההם. חנוכה הוא גם מלשון חינוך ולימוד. נר חנוכה מלמד את האדם סדר עבודה חדש ברוחניות, שעניינו 'מוסיף והולך' באור.

מהפנים - החוצה

מניחו - עבודה רוחנית זו, של הוספה מתמדת, צריכה להיות 'מונחת' אצל האדם בקביעות שבנפשו, כחלק טבעי מאורח חייו. על פתח - עבודתו זו איננה נחלתו בלבד, אלא היא מאירה ומשפיעה החוצה, שהרי אנו מצווים "ואהבת לרעך כמוך".

סמון... מבחוץ - האדם מכון את השפעתו לכל המצויים 'מחוץ' לעבודה הרוחנית של חנוכה או של היהדות בכלל. ולא זו בלבד, אלא

פגישת יוסף עם אחיו

מג, ל). כל ישראל נקראו על שם יוסף, ככתוב "נוהג כצאן יוסף". כי נכמרו רחמיו אל אחיו - כל אחד ואחד צריך לעורר רחמים רבים על נשמתו, שהיא בחינת 'בנימין', 'בן אוני'. היינו להתבונן בגודל הירידה של הנשמה, שירדה למטה מטה, ולעורר רחמים על הניצוץ האלוהי שבנשמתו.

(לקוטי תורה)

רצוא ושוב

"ויבך שמה... ויתאפק ויאמר שימו לחם" (בראשית מג, ל). "ויבך" - רומז לבחינת ה'רצוא' של הנשמה, המשתוקקת להיפרד מן הגוף, ואילו 'ויתאפק' רומז לבחינת 'שוב', להישאר בגוף כדי למלא את הכוונה העליונה ולעשות נחת רוח ליוצרו. עיקר ה'שוב' הוא בעסק התורה, שנמשלה ללחם. לאחר ה'רצוא' שבתפילה יש 'להתאפק', לעבור לבחינת 'שוב', ולפנות אל ה'לחם', הוא עסק התורה.

(אור התורה)

טבע העובר מדור לדור

"לא יוכלון המצרים לאכול את העברים לחם, כי תועבה הוא למצרים" (בראשית מג, לב). אי-אפשר לו למצרי לאכול את לחמו בהנאה ובתיאבון אם הוא יודע שאותה שעה גם העברי אוכל לחם כמוהו. "כי תועבה הוא למצרים" - דבר זה הוא תועבה לנפשו הטמאה ואי-אפשר לו לסבול זאת. טבע זה עובר אצל אומות העולם מדור לדור.

(עייטורי תורה)

אם היה דר בעלייה - גם אם האדם הוא מ'בני עלייה' המרוממים, הרי אם ביכולתו להשפיע על רשות הרבים, עליו להניח את החנוכייה על חלון הסמון לרשות הרבים - עליו להאיר בנרו את חשכת החוץ. והלכה כבית הילל - במחלוקת אם מוסיפים או מפחיתים נר בכל יום, ההלכה נקבעה כבית הילל ש"מוסיף והולך", ומכאן שגם בעבודה הרוחנית יש להוסיף תמיד. אין זו עבודה קלה, אך חז"ל הבטיחו שהציפיות של הקב"ה מהאדם הן על-פי כוחותיו - "איני מבקש אלא לפי כוחך". מכאן שניתנו לו הכוחות לעשות זאת בשלמות ובשמחה.

ניתנו הכוחות

דווקא בדורות האחרונים פשט המנהג (רמ"א שם, וברמב"ם הלכות חנוכה ד, ג) שכל אחד ואחד מדליק כפי שהדליקו המהדרין מן המהדרין בזמן הש"ס. זה סימן שניתנו לנו הכוחות המתאימים לעבודה הרוחנית בדרך זו.

והקב"ה, שתורתו מאירה ומורה את חיי היום יום, ייתן את ברכתו ויצליח כל אחד ואחת הן בעבודה הרוחנית האישית הן בהשפעתו הסביבתית, ובהידור מן ההידור, עד לגאולה האמיתית והשלמה.

(לקוטי שיחות, כרך כ, עמ' 632)

אמרת השבוע

הדלקה בשביל מי

רבי ישראל מהוסיאטין (שיום ההילולא שלו בכ"ט בכסלו) היה מדליק את נרות החנוכה במעמד נשגב של כיסופים ודבקות, וכל מעשיו בקול דממה דקה, בלי ביטויים חיצוניים. סדר הדלקת הנרות שלו היה זהה בין אם נכחו במקום חסידים רבים ובין שהיה סביבו מניין חסידים בלבד.

באחת מלילות החנוכה, בהיותו בעיר וינה שבאוסטריה, ניגש הרבי להדליק את נרות החנוכה. הגבאי ביקשו להמתין מעט, מכיוון שמוג האוויר היה סוער ועיכב את החסידים מלבוא לשעת ההדלקה. הרבי התעלם מדבריו והחל בהכנות להדלקה, באומרו: "אינני מדליק בשביל בני-אדם".

פעם אחת עמד דקות ארוכות קודם ההדלקה, שקוע בשרעפיו. העומדים סביבו שמעו כי הוא לוחש בשפתיו: "ריבונו של עולם, אנא אל תבייש אותי, והלוא אני בנו של אבי!".

ללב של חב"ד

לינוי אישי והדרכה למבקרים
באהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם
כתקנת הרבי
מליובאוויטש

ג' פרקים ליום

ש"ק ה' מלוא ולוה פרק א'ג
א' פרק ד'
ב' פרק ז'
ג' פרק י'
ד' פרק י"ט
ה' פרק ט"ח
ו' פרק י"ז

פרק אחד ליום

ש"ק ה' עזות פרק יא
א' פרק יב
ב' פרק יג
ג' פרק יד
ד' פרק טו
ה' פרק טז
ו' פרק יז

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: **"האזינו".נט**

ל סלול - י שבת

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 4,300
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנכ"ל
לזמן
מוביל

מנקים החזרים מיותרים
חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הודרוז לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
ד"ר יוסף מנחם
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

ELECTRA PRO

מיקסר מקצועי אלקטרה PRO

קערת
נירוסטה
נוספת
מתנה

מנוע שקט במיוחד
עם מנוע DC
לביצועים גבוהים

קערת נירוסטה
7.5 ליטר מושלם
להפרשות חלה

מגוון גדול של
תוכניות, מהירות
ואביזרי ערבול

מסך מגע
דיגיטלי

סוף שנה מיחסי חשמל

עד גמר המלא בסניפים ובאתר | לפחות 30 יחידות למכירה | קיים גם בצבע לבן מט
מימוש קופון אחד ברישית | קופון אחד ללקוח | אין כפל קופונים | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

הטבע המסומל במספר שבע (ז).

עניין זה בא לידי ביטוי בחנוכה. את נרות החנוכה אנו מדליקים על נס הקשור במנורת המקדש, אך במנורת המקדש הודלקו שבעה נרות בלבד ואילו בחנוכה מדליקים שמונה נרות. שכן ימי החנוכה

קשורים בנס על-טבעי, "גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים", ולכן מציינים את הנס בהדלקת שמונה נרות, שמסמלים את העל-טבעי.

הקשר בין ימי החנוכה מתבטא גם בכך ששניהם באים מתוך התגברות על הפרעות וקשיים. ימי החנוכה נולדו בעקבות גזירות היוונים, וגם הגאולה העתידה תבוא בזכות מסירת הנפש של עם ישראל בזמן הגלות. כדי להתרומם למעלה ממגבלות הטבע (שבע) ולהגיע אל העל-טבעי (שמונה), נדרשים מאמץ מיוחד והתמודדות נגד הפרעות העולם.

גאולפדיה
מנחם ברוד

פריצת מגבלות העולם

שבע ושמונה. המספר שבע מייצג את העולם הנוכחי, ואילו שמונה מסמל את הגאולה. תורת החסידות מביאה את דברי הרשב"א, שהמספר שבע מייצג את המחזור השלם של המערכת הטבעית בבריאה, ואילו שמונה מסמל את המימד העל-טבעי, שמעל לבריאה, ושאיף-על-פי כן מתגלה ובה לידי ביטוי בעולם.

העולם נברא בשבעה ימים (על-ידי שבע המידות העליונות), ומכאן ששבע הוא בבחינת ה'קוד' של תבנית העולם. לעומתו, שמונה מבטא את העל-טבעי, את הקדושה האלוהית שאינה מלוכשת בתוך העולם. ה'שמיני' מתגלה בעולם כנס, כתופעה על-טבעית, כדבר שבא מחוץ למסגרת הרגילה. דבר זה מרומז גם במילה "אז (ישיר)", המורכבת מא' וז' - הא' מסמלת את הקב"ה, הרוכב על

מפיצים באהבה

חגי שני

בן 55

תושב נתניה.
אביו הפיץ במשך שנים את 'שיחת השבוע', ואחרי פטירתו ממשיכה משפחתו את פועלו

אביה של רעייתי הוא ר' בנימין סלומון, שעבד בתעשייה האווירית ודאג לחלק שם את העלונים. הוא התגורר אז בהרצליה, ועכשיו בנתניה. אחרי שהתחתנתי היה נותן לנו עלונים גם בעבור בית הכנסת שלנו בפתח תקווה, וכך אבי יצחק מרדכי שני ז"ל נכנס לעניין החלוקה.

כעבור זמן התחיל אבי להזמין בעצמו את העלונים ושילם מכיסו את עלותם, ובמשך כשלושים שנה היה מחלק אותם באזור מגורנו.

לפני תשע שנים, בכ"ט בכסלו, אבי נפטר, ואימי שתייבדל לחיים טובים החליטה להמשיך את מפעלו. וכך אימי מחלקת את העלונים בפתח תקווה, ואני מביא אותם לבית הכנסת שלנו בנתניה. יהיה זה לעילוי נשמת אבי היקר.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה' בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.

מכון
קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

תהלוכת הניצחון של החנוכייה

סבתי היקרה, מרים גרינהוט, הייתה אישה קטנת קומה. בסלון ביתה התנשאה מנורת הפמוטים שלה, שהייתה גבוהה מעט יותר מחצי מטר.

בכל ערב שבת הייתה סבתא ניגשת אל הפמוטים ומדליקה את הנרות ברוב טקס.

דמעות היו זולגות מעיניה כאשר הייתה מתפללת בעבור בעלה, ילדיה וכל נכדיה. אנחנו, שעמדנו סביבה, הבטנו בה ביראת כבוד. היא נראתה לנו כמו מלכה המדברת אל מלך מלכי המלכים.

ככל שהשנים חלפו ומשפחתנו גדלה והלכה, כך בילתה סבתא זמן רב יותר מול נרותיה. ביום הולדתה ה-94 כבר היו לה נכדים נשואים רבים, שגם להם היו ילדים משלהם. בהדלקת הנרות התפללה על כל אחד ואחת מהבנים והבנות שבמשפחתה הענפה.

מנורת הפמוטים שלה הייתה מיוחדת ושונה מהמקובל. היא הייתה עשויה כסף יצוק, ובסיסה כבד ומוצק. הנרות עמדו בקו ישר וכל השנה היו בה חמישה קנים, שבהם סבתא הדליקה חמישה נרות.

עם התקרב ימי החנוכה קיבלה מנורת הפמוטים מראה חדש ושונה. פמוטי השבת נהפכו ל...חנוכייה. המנורה נבנתה באופן שיהיה אפשר להוסיף בה או להוריד ממנה קנים. בחנוכה הייתה סבתא מוסיפה עוד שני קנים, שבכל אחד מהם שני נרות. כך נוצרה חנוכייה בת תשעה קנים, בעבור שמונת הנרות והשמש.

בשמונת ימי החנוכה היה סבא מדליק את נרות החג במנורת הפמוטים של סבתא. זה היה הזמן המאושר ביותר שלנו, הנכדים. כולנו היינו באים אל סבא וסבתא, לקבל דמי חנוכה ולהצטרף להדלקת החנוכייה.

שוו בנפשכם חנוכיית כסף גבוהה, שבה נרות החנוכה דולקים בכל תפארתם. כשסבא היה

מדליק את הנרות, היה עומד בגאווה וזורח מאושר, כמו הכוהן הגדול בבית המקדש.

לאחר שסבי הלך לעולמו, נהגה סבתא להעביר את חודשי החורף במיאמי שבפלורידה. אבל דבר אחר לא היה משתנה – המנורה שלה הייתה נוסעת איתה. על כך לא ויתרה.

ואולם יום אחד באו כל הזיכרונות אל קיצם. פורץ חדר אל הבית בפלורידה וגנב את מנורת הפמוטים האהובה של סבתא. רוחה סערה וכאב עמוק מילא את ליבה. בכל פעם שדיברה על כך גופה רעד מכעס. "איך מישוהו יכול לגנוב דבר כזה?!", תהתה בעצב.

אך על אף הכאב הגדול, סבתא האמינה תמיד שמנורת הפמוטים עוד תשוב אליה. היא הייתה אומרת לנו: "כל השנים התפללתי שהמנורה תגן עלינו, ואני יודעת שהיא אכן שמרה והגנה.

מי אמר שניסים אינם מתחוללים? הרב אלי הכט בהדלקה בקליפורניה

יום אחד באו כל הזיכרונות אל קיצם. פורץ חדר אל הבית בפלורידה וגנב את מנורת הפמוטים האהובה של סבתא. רוחה סערה וכאב עמוק מילא את ליבה

עכשיו אני מתפללת שהמנורה תגן על עצמה ותשוב אליי."

יום אחרי יום לא חדלה סבתא מלשפוף תפילה בעבור המנורה שהייתה יקרה לה כל-יך. בני המשפחה לא ידעו מה לעשות וכיצד יוכלו לסייע בעניין, אבל היא הוסיפה להאמין.

יום אחד בחודש כסלו תשל"ג (1972) קיבלה סבתא שיחת טלפון לא-צפויה מיידית ילדות,

שבעבר התגוררה באוסטריה, ארץ הולדתה של סבתי. "מרים", אמרה לה, "מעולם לא ראיתי מנורת פמוטים כמו שלך, והיום ראיתי העתק מדויק שלה, אחד לאחד!"

סבתא נדרכה כולה. "איפה? איפה ראית אותה?", שאלה בקול רועד. "ראיתי אותה על מדף בחנות מתנות", השיבה הידידה.

סבתא לא המתנה שנייה. היא קמה ואמרה בתקיפות: "אנחנו הולכים עכשיו להביא את המנורה שלי! בעוד כמה ימים יגיעו ימי החנוכה ואני צריכה את המנורה שלי כאן בחזרה!"

בתוך זמן קצר התאספה חבורה שלמה. סבתא, הורי, חברתה של סבתא, ואף שוטר מקומי שהצטרף ובא לסייע. כולם יצאו יחדיו אל חנות המתנות.

כשהחבורה הגיעה אל החנות, לא היה מקום לספק. זו הייתה מנורת הפמוטים של סבתא! סבתא הצביעה על המנורה, וכשאש בוערת בעיניה קראה בקול נרגש: "הגנת עלינו כל השנים בהצלחה, ועכשיו שמרת גם על עצמך. שובי עימי הביתה!"

בטרם הספיק מישוהו להגיב, אחזה סבתא במנורה, הורידה אותה מעל המדף והצמידה אותה אל ליבה. שום כוח שבעולם לא היה יכול לעצור אותה.

בעל החנות העדיף לסיים את העניין בשקט, בטרם יתחיל השוטר לשאול יותר מדי שאלות על הדרך שבה המנורה הגנובה הגיעה לחנותו.

בתחושת ניצחון יצאה כל החבורה מהחנות. שכנים יהודים שהבחינו בהתרחשות הצטרפו אליהם, וגם לא-יהודים התעניינו בנעשה. ככל שהתקרבו לבית גדלה השיירה והלכה, עד שנראתה כתהלוכת ניצחון.

סבתא הצנומה, נושאת בזרועותיה את המנורה הגבוהה, צועדת בראש. אחריה בני המשפחה וידידים נלהבים ונרגשים. כולם חשו התרוממות רוח מחיבוב המצווה של אישה יהודייה. זה היה מחזה מרשים ומיוחד.

המנורה זכתה לניקוי יסודי שבסיומו הבריקה באור עילאי. חנוכה באותה שנה היה החג הזהיר ביותר בביתה של סבתא. מי אמר שניסים אינם מתחוללים?

(על-פי סיפורו של הרב אלי הכט, שליח חב"ד בסאות' ביי, לומיטה קליפורניה)

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

אסיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

לפעמים אתה לא באמת רעב,
אתה פשוט צמא...

בלבול בין רעב לצמא גורם לנשנוש מיותר
וקלוריות עודפות. ובמיוחד בחנוכה,
כשבכל מקום מחכות לך סופגניות.
אז לפני שמנשנשים... פשוט שותים מים.
התקדמו לנועם 2 עם טכנולוגיית שבת
למהדרין, ותיהנו משפע מים חמים וקרים.
יותר מים. יותר בריאות. יותר נועם.

מוקד הזמנות:

077-230-4757

עם הרב שמואל מעטוף
מנהל בית חב"ד ביישוב אדם

רציתי לשאול

**החסידות דוגלת בשיטת
'חושך מגרשים באור'
ולא במקל'. והלא נאמר
'חושך נִבְטָנוּ שׁוֹנָא בְּנו'?**

שלמה המלך אומר
(משלי יג, כד) "חושך
שִׁבְטוּ שׁוֹנָא בְּנו, וְאֶהְיֶה
לְחֹרֶךְ מוֹסֵר". לפעמים
צריך להשתמש גם
באמצעים מייסרים,
ומי שאינו עושה זאת

בעת הצורך, כביכול מאהבת בנו – בעצם
אינו אוהב אותו, כי הוא גורם לו ללכת
בדרך עקלתון, שתגרום לו בעתיד סבל
גדול פי כמה וכמה.

חז"ל מורים (סנהדרין קז, ב): "לעולם
תהא שמאל דוחה וימין מקרבת". כשם
שהקב"ה נתן לנו שתי ידיים, גם החינוך
צריך לעמוד על שני היסודות האלה:
קירוב ודחייה, מחמאה וביקורת. אלא
שחז"ל מדגישים שהדחייה צריכה
להיעשות ביד שמאל, היד החלשה, ואילו

שלושה ספרי תורה

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

הקריאה למפטיר.

אף-על-פי שחנוכה אינו חייב בהפטרה,
הרי משום פרסום הנס קוראים הפטרה
של חנוכה. מפטירים בספר זכריה (פרק
ב) "רני ושמחי בת ציון", שבה מוזכרת
"מנורת זהה כולה".

יש מוסיפים לקרוא גם פסוק ראשון
ואחרון מהפטרת שבת ראש חודש,
"השמיים כיסאי", ואחרי הפסוק האחרון
חוזרים על הפסוק שלפניו "והיה מדי
חודש", לסיים בדבר טוב (למנהג חב"ד,
קוראים "והיה מדי חודש", "ויצאו וראו"
ושוב "והיה מדי חודש"), ואחרי-כך פסוק
ראשון ואחרון מהפטרת "מחר חודש", כי
מחר הוא יום שני של ראש חודש.

אם העולה למפטיר קרא בטעות
הפטרה אחרת, יקרא אחריה "רני
ושמחי". אם נזכר אחרי הברכות, יקרא
את ההפטרה בלעדית.

מקורות: שו"ע או"ח סי' תרפ"ד ס"ג גנו"כ. לקוטי שיחות
כרך לה עמ' 191 הערה 34. וראה לוח דבר בעתו.

**שאלה: כיצד נוהגים
בקריאת התורה השבת,
שהיא גם שבת ראש
חודש וחנוכה?**

תשובה: לקריאת התורה בשבת זו
מוציאים שלושה ספרי תורה. בראשון
קוראים לשישה עולים בפרשת מקץ.
בשני קוראים לשביעי את פרשת ראש
חודש, מ'וביום השבת'. אחרי הקריאה
בספר התורה השני מניחים את ספר
התורה השלישי (בלבד) על הבימה, ליד
הספר השני, ואומרים חצי קדיש, ולמנהג
הספרדים אומרים קדיש אחרי הספר
השני וגם אחרי השלישי. בספר השלישי
קוראים למפטיר בפרשת נשא, 'ביום
השישי' (בלבד).

כשיש בבית הכנסת שני ספרי תורה
בלבד, גוללים לאחר קריאת ראש חודש
את הספר השני, וקוראים בו שוב את

תקציר: לסעיד היה נדמה שספס על פגישת לידי 'מגן דוד אדם'. מעגלן מאוד מדוע המוח שלו מדמין דוקא מקום של אמבולנסים ומקרים לא נעימים...

חזון השלום של סעיד

אפשר לסמוך עלי. "שמע", החליט לבסוף להגיב. "אגלה לך! אני יש לי חלום. יש לי חלום שיום אחד יהיה פה שלום בין יהודים לערבים; כל הערבים יחזרו לארץ ישראל ולא תהיה עוד מלחמה..."

לא התאפקתי. "והיכן יגורו היהודים?", שאלתי, אבל סעיד לא אהב שהפרעתי לו באמצע חשיפת 'חזון אחרית הימים' שלו. "מה זה קשור?", זעף, "כאלו שחסר מקום בעולם היכן לגור. באמת! אתה נראה לי ילד אינטיליגנטי. דע לך, השאלות הטפשיות האלה מרחיקות את השלום! בכל אופן, הרעיון הגדול שלי הוא לעשות כמו שעשה האסיר בפלא, לשלח מכתבים מעופפים לכל הילדים בירושלים, יהודים וערבים, עם פתק של שלום ושקדים מתוקים. מה אתה אומר?"

על הפרצוף שלו ראיתי מיד ששקר כלשהו טמון פה. התלבבתי. "בטח שאעזור לך!", הצהרתי בחגיגות. "עוד משהו, הוספתי, 'השקדים עלי! אני מארגן לך את השקדים!'".

תגובתו של סעיד הפתיעה אותי. פניו קדרו, כאלו שאמרתי משהו לא במקום. "את השקדים תשאיר לך", סנן בתקיפות. "ברור? אתה רק תעזור לי להרים את העסק הזה לאויר. בסדר?".

כמעט נעלבתי. "לפחות אארגן את השקיות", נסיתי להתנפח, רק בשביל להוכיח אכפתיות ורצון לעזור. "לשכנים שלנו יש מינימקט", הסברתי.

משום מה, עם השקיות לא היה לסעיד שום בעיה. "בסדר גמור!", אמר וסכמנו להפגש שוב מחר, באותה שעה.

"אגב", זרק פתאום לפני שנפרדנו, "אולי אתה מכיר איזה בית מרקחת בסביבה? יש לי כאב ראש נוראי".

הייתי מוכן לחתם שאין לו שום כאב ראש. אמרתי לו היכן יש בית מרקחת בסביבה. נפרדנו כשהוא שם אצבעו על פיו לאות שתיקה. "הפרויקט הזה הוא סוד. אני רוצה שזו תהיה הפתעה לילדי ירושלים..." עיניו נצצו באור מור, והוא שב ואמר: "אוי... איזו הפתעה זו תהיה להם!".

הוא פנה לעבר בית המרקחת ונכנס פנימה. ספרתי עד עשרים והתגנבתי אף אני פנימה, והצטנפתי לי בפנה נסתרת, רואה ואינו נראה.

המשך יבוא

הצטמרתי. "כן, חבר'ה", הנהן ר' יוסף יצחק בראשו בדאגה עמוקה. "אדם שומע את מה שהוא רוצה לשמוע. עכשו אני יודע בדיוק מה סעיד רוצה לשמוע - שריקות של 'מגן דוד אדם'... ואתם יודעים מה? אני כמעט בטוח עכשו שהעסק שלו עם הפדורים הפורחים מיעד איכשהו למטרה הזאת, היו לא תהיה... הופה, הנה הוא! אני זו! תהיה זהיר, שניאור!".

שני שומרי הסתלקו מן הזירה, שניה לפני שסעיד זהה אותי, עצר את מכוניתו לידי והזמין אותי בחביבות רבה להכנס פנימה.

הייתי מוכן לאפשרות הזאת. סרבתי בנימוס.

"אני צריך להמתין פה בחוץ לאבא שלי", המצאתי, שלא יעז לחשב לעשות לי משהו. הוא לא התנכח, יצא והתישב ראשון תחת העץ הסמוך. נזכרתי מיד באברהם אבינו. "אז זו אינה הפעם הראשונה שיהודי מארח ערבים תחת העץ", חלפה מחשבה משעשעת בראשי. "אלא שהערבי שלי רחוק מאוד מלהיות מלאך תמים... לכאורה הוא גם רחוק מלהיות אדם תמים..."

הסברתי לו את התהליך במפרט. איך מתממים את האויר, כמה מנפחים ואיך גליתי לו את היחס המתמטי המשוער בין גדל השקית ובין כמות השקדים שהיא מסגלת לשאת. הוא היה מרצה מאוד, ואז שאלתי אותו בתמימות: "תן לי לנחש שאתה מתעניין כל-כך לא רק בשביל הפתעה... נראה שהתלהבת מן העניין והיית רוצה להתנסות בזה בעצמך. נכון? אני שואל מפני שאשמח לעזור לך, אם רק תרצה".

סעיד צמצם עיניו והביט בי ברכוז, כמתלבט אם

פרשה מי יודע

בשיהודי מקיץ מהחלום

שאלה: התורה מספרת שאחרי החלום הראשון של פרעה הוא נרדם שוב - "ויישן ויחלם שנית" - וחלם את החלום השני. מה אפשר ללמוד מזה?

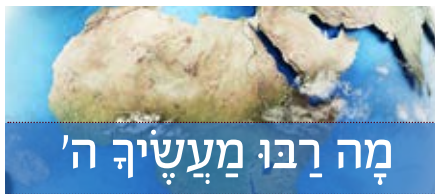
תשובה: רבי אהרן מקרלין אומר: אחרי החלום של יעקב אבינו נאמר "ויישן יעקב משנתו ויאמר", ואלו אצל פרעה נאמר "ויקץ פרעה, ויישן ויחלם שנית". כאשר יהודי מתעורר משנתו, מיד הוא מקים 'ויאמר' - הוא אומר 'מודה אני', מברך את ברכות השחר, קורא קריאת שמע. לעצמותו, כשפרעה פוקח את העיניים - הוא מתהפך על צדו וממשיך לישן...

שאלה: יוסף קרא לבנו השני 'אפרים' על שם ש'הפרני אלקים בארץ עניי'. מדוע הוא קורא לה 'ארץ עניי', והלא במצרים הוא עלה לגדלה, נתמנה למשנה למלך וזכה לעשר ולכבוד?

תשובה: רבי יצחק אברבנאל לומד מזה שיוסף לא התרשם כלל ממעמדו המכבד. אף-על-פי שהיה משנה למלך הרגיש זר בארץ מצרים, והתגעגע לארץ ישראל ולבית אביו. יוסף הרגיש שארץ מצרים היא בעבורו 'ארץ עניי', ואלו הארץ ה'עשירה' היא ארץ ישראל.

שאלה: על-פי ההלכה היה מותר לחשמונאים להדליק את המנורה גם בשמן טמא. מדוע התעקשו להדליק בשמן טהור דוקא - מה שגרם לנס פך השמן?

תשובה: הרבי מליובאוויטש אומר שראים בזה את מסירת הנפש של החשמונאים. הם לא רצו 'להתפטר' על שמן טמא, גם אם הדבר היה מותר, אלא רצו לקיים את המצוות בדרך המהדרת ביותר. ואכן, הקדוש ברוך הוא ראה את מסירת הנפש שלהם, וחולל להם נס יוצא מן הכלל - נס פך השמן.

מה רבו מעשיה'ה

שמן מן הסלע

ממה מפיקים שמן? ברור, מזיתים ומצמחים אחרים שיש בהם שמן – סויה, קנולה, חמניות, אגוזים וכדומה. אפשר להפיק שמן גם משמן של בעלי חיים. אבל האם ידעתם שיש שמן גם בתוך אבנים?

כן, ממש כן! אלה סלעים שנקראים פצלי שמן. הם בגוונים מלוחות דקים מאוד, ומתפצלים בקלות זה מזה.

ואיך יש שמן בתוך הסלעים? החוקרים סבורים שהסלעים המיוחדים האלה נוצרו מצמחים ובעלי חיים שמתו בים או באגם, שקעו לקרקעית והתכסו בחול. במשך הזמן נערכו שכבות של חול מעליהם, וידחסו אותם לשכבות צפופות וקשות כמו סלע.

כאשר מוציאים את הסלעים האלה מהאדמה ומחממים אותם למטפרטורות גבוהות – יוצא מהם נוזל שאפשר להפך אותו לדלק.

איפה מוצאים את פצלי השמן? לפעמים הם מצויים קרוב לפני הקרקע ממש ולפעמים בעמק האדמה. הצבעים שלהם משתנים על פי החמרים שמהם נוצרו, כמו צמחים מסוימים ובעלי חיים. לעתים יש לפצלי השמן ריח שאינו מצוי בסלעי אבן רגילים.

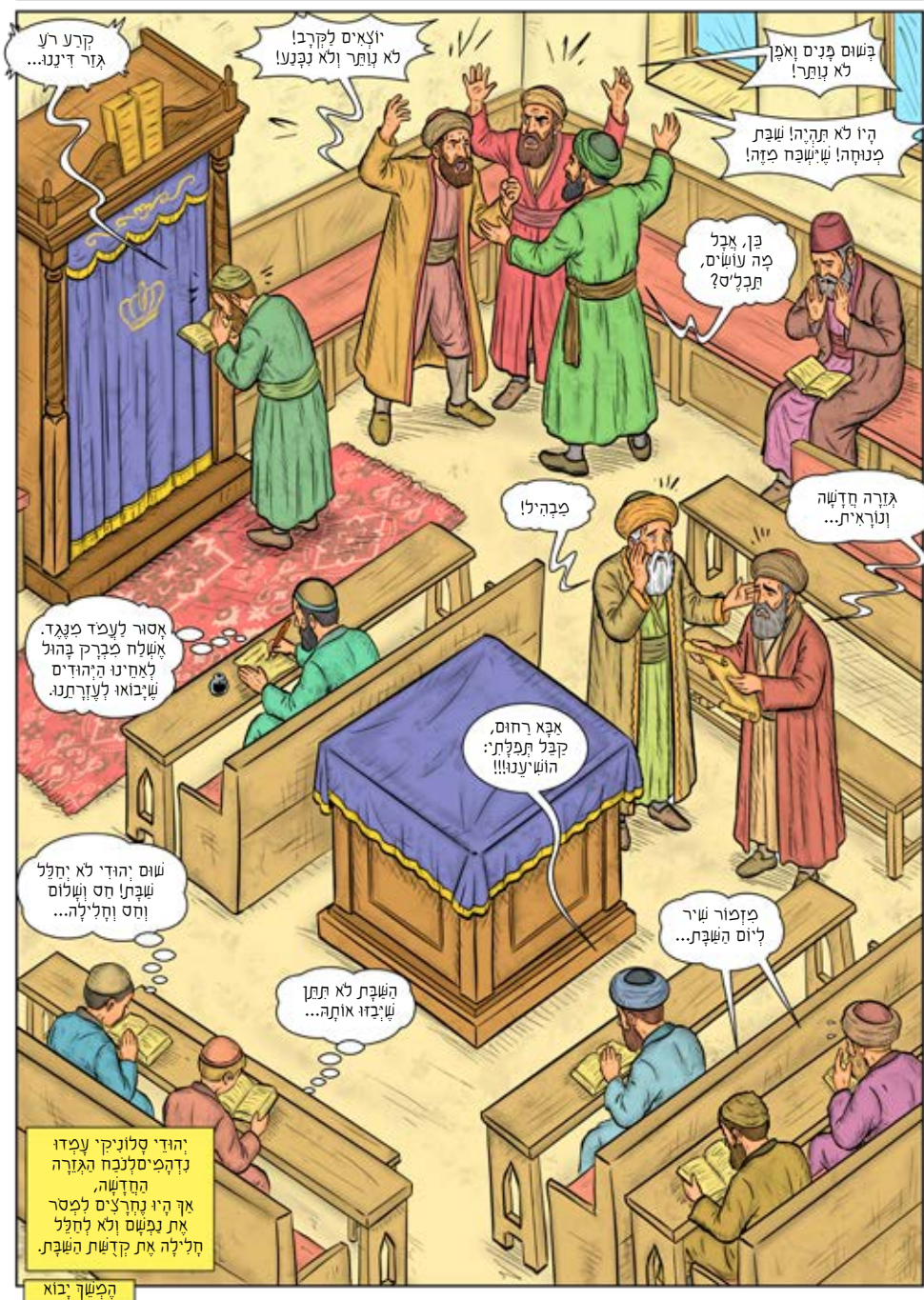
ומה קורה כשאורקים חתיכות של פצלי שמן למדורה? אחרי שהאש תחמם אותם למטפרטורה גבוהה, הם ידלקו ויבערו כאילו היו חתיכות עץ או פחם.

הרכוז הגדול ביותר של פצלי שמן מצוי בארצות הברית. גם באדמת ארץ ישראל יש כמויות גדולות של פצלי שמן, בעיקר בנגב. בעבר נסו להפך אותם למקור אנרגיה בעבור צרכי המדינה. אבל בסוף החלט שלא להשתמש בהם, מפני שהפקת השמן מהסלעים והשמוש בו כדלק יוצרים והם אור כבד, והדבר עלול לפגוע בכריאות הצבור.

מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי איזנשטט

תקציר: לאחר שהפושל החדש גלה שנפל סלונקי שובת ביום השבת, פקד על כל הפועלים – והיהודים בתוכם – להתלב בשבת לעבודה ברגיל

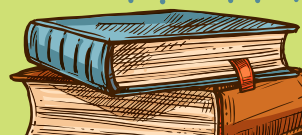

יהודי סלונקי עמדו נדמים לנכח הגזירה החדשה, אך היו נחרצים למסר את נפשם ולא לחלל חלילה את קדושת השבת.

הפשוט: בואו

הלכה בשבוע

השאריות של הנרות או השמן שנשארו בהנפיה אחרי הדלקת נרות החנכה – הקדשו לקיום המצוה ואסור להשליך אותם לאשפה. אחרי חנכה אוספים את כל השאריות האלה ושורפים אותם.

חיים יהודיים

מנחם כהן

החנוכייה שרדה מהחורבן

תעודת זהות. הרב מנחם מענדל כהן, בן 44, שליח חב"ד במריופול שבאוקראינה זה שמונה עשרה שנים. עם רעייתו, הרבנית אסתר וארבעת ילדיהם, בנו קהילה מגובשת בת אלפי יהודים. גם אחרי שהעיר נחרבה בהפצצות הבלתי-פוסקות הוא מוסיף לטפל בקהילה – מי שנותרו ומי שפוזרו, שולח מזון וסיוע, ובמקביל מנהל קהילה משגשגת בפתח-תקווה. אחרי פרוץ המלחמה באוקראינה התרגש מאוד לקבל 'דרישת שלום' בלתי-צפויה מהחנוכייה של הקהילה, ששרדה את ההרס, ומוסיפה להאיר גם בעלתה שירדה על העיר.

החנוכייה. בית הכנסת בעיר החוף מריופול היה מרכז החיים היהודיים של קהילה יהודית שצמחה ושגשגה מאז בואנו אליה. חנוכיית ברזל, בגובה מטר וחצי, תרומת חבר קהילה, הייתה סמל הקהילה לאורך עשור. בכל חנוכה הדלקנו אותה יחד, שרנו את שירי החנוכה והתאחדנו לאורם של הנרות. האמנו שהיא תאיר לנצח. לפני קרוב לארבע שנים, עם פרוץ המלחמה, בית הכנסת נהרס, העיר נחרבה, והקהילה פוזרה.

גילוי. לפני שלוש שנים, זמן קצר לפני חנוכה, אנדריי ז'רנקו, בעל הבניין, נוצרי בן 53, גילה בתוך ההריסות את החנוכייה. הוא פרץ בבכי ולא האמין למראה עיניו. המתכות שמסביב נמסו והכול נחרב, ואילו החנוכייה הזאת שרדה ושמרה על צורתה. אנדריי חשש מפני שודדים שיגנבו אותה לצורך מכירתה לגרוטאות, והעביר אותה לבית חותנו, מחוץ לעיר.

נס. ז'רנקו התקשר אליו זמן קצר לאחר שמצא את החנוכה וסיפר לי בהתרגשות על תחושתו. עודדתי אותו לאתר יהודי שעוד נשאר באזור, שידליק את החנוכייה. כך היא דלקה בכל לילה. ז'רנקו התעקש שהמסורת היהודית לא תיעלם מהעיר, ואמר: "אני מאמין שזה נס, פעלתי כפי שהרגשתי שאני חייב".

בהריסות בית הכנסת שנחרב מהמפצצות בעיר מריופול אותרה החנוכייה שהאירה לבבות רבים במרוצת השנים. הגוי שמצא אותה מסייע בהדלקתה מדי שנה

הרב כהן והחנוכייה ששרדה בין חורבות בית הכנסת במריופול

בטון נרגש: "החנוכייה שרדה וחזיתה שמישוהו יבוא וייקח אותה. לא יכולתי להשאיר אותה שם". גם השנה, בחנוכה, החנוכייה ששרדה שריפות, הפגזות, הרס ומלחמה – מוסיפה לדלוך בעיר ובוודאי תגרש את החושך.

דמעות. בעבורי, כרב העיר וכשליח הרבי, זה היה סימן מרגש משמיי: בקהילה שאיבדה הכול, החנוכייה שרדה, כמו פך השמן הטהור בבית המקדש. אנשי הקהילה, רובם פליטים, בכו כשראו את התמונות המרגשות של החנוכייה המוכרת להם כל-כך. זה האיר לנו ולהם את התקווה בחושך המלחמה, וחזק את האמונה שעוד יבואו ימים טובים יותר.

קשר. עד היום אנחנו מוסיפים לשמור על קשר עם יהודי קהילת מריופול. הם מקבלים מאיתנו סיוע שוטף ואנו מתעניינים בקביעות במצבם. כמה פעמים בשנה אני מבקר את חברי הקהילה המעטים שעדיין נותרו בעיר, ועורך בריתות מילה ליהודי האזור.

ממשיכים. כיום אני ורעייתי מפעילים קהילה מתפתחת ומשגשגת לדוברי רוסית בפתח-תקווה והשליחות נמשכת בכל הכוח. גם מרחוק אנו זוכרים שהחנוכייה הזאת היא כמו פך השמן – עלי-ידי מעט אור היא מאירה לבבות רבים, שלנו ושל כלל יהודי העיר. ההפצצות הצליחו להחריב את הדברים הגשמיים בלבד, אבל את השמחה, את האור, את האמונה – איש לא יוכל להרוס ולקעקע. נתפלל

שהשלום כבר יבוא, שהאור יגרש את החושך, ושנזכה לגאולה השלמה.

מדליקים. ז'רנקו מוסיף לשמור על החנוכייה, עד שנחזור. לתקשורת אמר אנדריי

הכי בטוח.
קולקטיב בריאות גפן בסד

תרופות
מחוץ לסל

תהיו קולקטיבים תהיו בריאים 077-444-7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

ביוס ופניסטים למצור החודי